

နတ်သမီး

တိတ်တခိုး

အခန်း (၁)

"အလွမ်းရေ"

"ရှင် မမ"

"အဲဒီ လျှော်တစ်ခေါင်းပြီးရင် ဒီဘက်က ဖယောင်းသွင်းမယ့်
အဖြောင့်ခေါင်းလေး ဆက်ကိုင်လိုက်ပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

"အလွမ်းရေ"

"ရှန့်"

ခေါ်ပြန်ပြီ နောက်တစ်ယောက်။

"ကောက်တံတွေကုန်သွားလို့ စတိုခန်းထဲမှာ သွားထုတ်ပေး ပါဦး၊ ဒီမှာ
ဘယ်လိုမှ သွားယူဖို့ မအားလို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ရပါမယ်"

လျှော်စင်ပေါ်မှ ကာစတန်မာကို ခဏထားခဲ့ပြီး စတိုခန်းထဲသို့
ပြေးရပြန်သည်။ စတိုခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာပြီး ချုပ်ဆေးရည်ထည့်ပေး နေသော
မပွင့်က ခေါ်ပြန်သည်။

"အလွမ်းရေ"

"ရှန့်လို့"

"ဒီမှာ နင့်ကာစတန်မာ ရောက်နေပြီ ငြိမ့် ဗမအ ကို နင်မှ
စိတ်တိုင်းကျလို့ပါတဲ့"

မပွင့်၏ မြောက်ပင့်ပြောလိုက်သော စကားသံအဆုံး မှန်တံခါး ကြီး
တွန်းဖွင့်ဝင်လာသည့် မိန်းမငယ်လေး အလွမ်းကိုတွေ့ပြီး ဟိုင်းဟု
လက်လှမ်းပြသည်။

အလှပြင်မှန်လုံခန်းထဲ မဝင်ခင်ကတည်းက သူကလေးက အလွမ်း၏
ကာစတန်မာဟုဆိုကာ မြောက်ခိုင်းနေကြသည်မှာ အခုမှ မဟုတ်။

သို့သော် ဒါဟာ ကိုယ်ပဲလုပ်ရမည့်တာဝန်မို့ အလွမ်းတို့ မော
တယ်ပန်းတယ် မရှိ။

"ခဏလေးစောင့်နော် စနိုးရေ၊ စိတ်တိုင်းကျစေရပါမယ်"

"ရတယ် အလွမ်းနဲ့ဆို တစ်နေကုန်ထိုင်စောင့်ရလည်း စနိုးက
စောင့်မှာပဲ၊ ဒီတစ်ခေါက် ခြေထောက်ပါ ကြေးချွတ်ဆေးစိမ်မှာနော်၊ ငြိမ့် ဗမအ
ကတော့ အရင်ဒီခိုင်းထက်ပိုလန်းတာ ဆွဲပေးရမယ်"

"အိုကေပါ သုံးမိနစ် အဲ နာရီဝက် သုံးခါလောက်တော့စောင့်၊
ခြေထောက်တင်မဟုတ်ဘူး တစ်ကိုယ်လုံးကို ချွတ်ပေးလိုက်မယ်"

"ဟယ် ဘာတုံး ဘာချွတ်မှာလဲ"

မျက်လုံးလေးဝင့်ကာ ရယ်ဟဟ မေးလာသော စနိုးစကား ကြောင့်
ဆိုင်ထဲမှ အလှပြင်မာမီတွေရော ကာစတန်မာတွေပါ လိုက်ရယ် သူကရယ်
ပြီးတုံ့တုံ့ဖြစ်သွားသူကဖြစ်သွားမို့ အလွမ်းပါ လိုက်ရယ်ရင်း

"တစ်ကိုယ်လုံးကို ကြေးချွတ်မှာကိုပြောတာပါ စနိုးရယ် တကယ်ပါပဲ"

"အို တစ်ကိုယ်လုံးတော့ ရှက်စရာကြီး နေပါ"

"အို မိန်းမချင်းပဲ"

"မာမိက မိန်းမမှမဟုတ်တာ"

"ဟယ် ကြည့် အလှပြင်မာမိတွေရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို လုံးဝ ချိုးနှိမ်လိုက်တဲ့စကားပဲ၊ ဒီမှာကွယ့် လူကသာ အငှာလေးကြောင့် မိန်းမစစ်စစ်လို့ အမည်တပ်မရပေမယ့် အလွမ်းတို့ရဲ့စိတ်တွေ ဘဝတွေက မိန်းမပဲ၊ ဒါကြောင့် မိန်းမစိတ်နဲ့ပဲ ရှင်သန်နေကြတာလေ၊ အိမ်ထောင်ပြုရင်တောင် လီမင်ဟိုတို့ ကင်ဟန်ဂျွန်တို့ ရိန်းတို့လောက်ကိုပဲ စဉ်းစားမှာ"

"ဟမ် လီမင်ဟိုကိုတော့ မရပါဘူးနော်၊ စနိုးရဲ့အသည်းကျော် လေးကို"

"စနိုးက အသည်းကြော် အလွမ်းက အသည်းစွဲပြီး နစ်တောင် ဝင်နေပြီ၊ မနောက် ခေနဘသသု ပေါ်မှာ သူ ရေကူးနေတဲ့ပုံတင်ထားတာ ဝါး မိုက်လိုက်တာ ခုပြော ခုကြက်သီးထတယ်ကွယ် ညက သူနဲ့အိပ်မက် တောင် မက်တယ်"

အလွမ်း၏ နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းစီကာပတ်ကုံး ပြောနေပုံက ချစ်စရာကောင်းသလို ရယ်စရာလည်းကောင်းနေ၍ စနိုး တခစ်ခစ်ရယ်၏။ စနိုးရယ်တော့ အလွမ်းပါ မခိုတရို့လေး လိုက်ရယ်သည်။

"ကဲ အလွမ်းရေ ဒီမှာ နှာချေနေပြီကွယ် ခေါင်းလျှော်ရင်း တန်းလန်းကြီးကိုထားခဲ့တယ်"

လျှော်စင်ပေါ်မှ ကာစတန်မာအမျိုးသမီး နှာတချေချေဖြင့် လှမ်းအော်ပြောတော့မှ လုပ်လက်စအလုပ်ကို အလွမ်း ပြန်သတိရပြီး

"ဟယ် ဟုတ်ပါရဲ့ ချစ်ချစ်တုံးကြီး အကြောင်းပြောရရင် အဲလို ကိုမေ့တာ၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် ကြာသွားတဲ့အတွက် နောက်ထပ် နာရီ ၀က် အပိုစောင်းပြီး လျှော်ပေးမယ်"

"ဘုရားရေ ဖျားတော့မှာပဲ တော် တော် ခုတောင် နှုတ်ခမ်း တွေ ပြာနေပြီ"

ကာစတန်မာစကားကြောင့် အလွမ်း ရယ်ပြန်သည်။ အလွမ်း ဘဝက ဒီလိုမျိုး ပျော်ပျော်နေမှ အဓိပ္ပာယ်တွေ ရှိမှာမို့ ဘယ်လောက် ပဲ သောကတွေထူထပ်အံ့မှိုင်းနေပါစေ အလွမ်း အမြဲတမ်း ကိုယ့်စိတ်ကို ပျော်အောင်နေသည်။

ထိုအရာသည် အလွမ်း၏ နေထိုင်မှုစရိုက်ပင်ဖြစ်သည်။

*

"အလွမ်းရေ ပြန်လာပြီလားဟေ့"

"ပြန်လာပြီ အန်တီခိုင်မာရေ အလွမ်းရဲ့အခန်းသော့လေး ပေးပါဦး"

"ဪ အေး အေး ခဏနော်"

အန်တီခိုင်မာ အများသုံးအုတ်ကန်တွင် အဝတ်လျှော်နေရင်းမှ မလှမ်းမကမ်းရှိ သူ့အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ သိပ်မကြာလိုက် သုတ်ခနဲ ပြန်ထွက်လာပြီး

"ရှေ့ အလွမ်းရေ ဒါနဲ့ လက်ထဲက ဘာတွေတုံး"

"ဟင်းဝယ်လာတာလေ အန်တီခိုင်မာရဲ့၊ အိမ်မှာထမင်းပဲရှိ တယ်၊ ဟင်းမရှိဘူး ဒါကြောင့် လမ်းထိပ် ဟင်းဆိုင်က အရှာဘီဆိုင်မှာ ဆိတ်ပဲဝယ်လာတယ်"

"ငဲ့အိမ်မှာ ငါးငါးပိချက် ချက်တယ်၊ စားချင်ရင် လာယူလေ"

"ဟုတ်လား ကောင်းတာပေါ့ အလွမ်း ထမင်းစားမကောင်းနေ တာ ကြာပြီ၊ ငပိချက်ပေးမှတော့ တို့စရာလေးပါ အစစ်ပေးရမယ်နော်"

"အေးပါတော် အေးပါ"

"ဒါကြောင့် အန်တီခိုင်မာကို အားကိုးရတာ အဟိ"

တစ်ကိုယ်တော်သမားမို့ ထမင်းဟင်း ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ မချက်နိုင် ချ
ဆိုင်ထမင်းဆိုင်ဟင်းနှင့်သာ နှစ်ပါးသွားနေရသော အလွမ်းအတွက် ထိုကဲ့သို့သော
အိမ်နီးနားချင်းမျိုးတွေလည်း ရှိပါသည်။

"ဟေး အလွမ်း ပြန်လာပြီလား"

"ပြန်လာပြီ ဦးပြုံးချိုရေ"

"အေး မောလာလား လာလေ ငါနှိပ်ပေးမယ်"

"ဟင်းနော် လူကြီး အလွမ်းကို ခပ်ပေါပေါမိန်းမများ ထင်နေ လား၊
မနက်ဖြန် အရက်ထပ်မသောက်နိုင်ဖြစ်သွားမယ်"

အလွမ်း ရန်တွေ့လိုက်သဖြင့် ဦးပြုံးချိုကြီး စပ်ဖိုးဖိုးဖြင့် ရယ်၏ ။

"ဟဲ့ နင့်ရဲ့အောက်ထပ်ကို လူသစ်ပြောင်းလာတယ် သိလား"

"ဟင် ဟုတ်လား ဘယ်သူတွေလဲ ဘယ်ကပြောင်းလာတာလဲ ဟင်၊
ဦးပြုံးချိုလို အရက်သမားလား ဒါမှမဟုတ် ချသမား ဖဲသမားတွေ ပါလား"

အပေါ်ထပ် အောက်ထပ်ကို တန်းလျားပုံစံမျိုး ဆောက်ထားပြီး
ဆယ်ပေအကျယ် နှစ်ဆယ့်ငါးပေအရှည်သာရှိသော အခန်းကျဉ်းကလေး ကို
တော်ရုံတန်ရုံ စီးပွားရေးချောင်လည်တဲ့သူမျိုးတွေ လာငှားမနေဘူး ဆိုတာ အလွမ်း
သိသည်။

အလွမ်း ငှားနေသည့်တန်းလျားမှာ အပေါ်ငါးခန်း အောက်
ငါးခန်းရှိသည်။ အားလုံးက လက်လုပ်လက်စားသမားတွေချည်းပဲ ဖြစ် သည်။
ရပ်ကွက်ထဲမှာ လုံးချင်းအိမ်တစ်လုံး ငှားမည်ဆိုလျှင် တစ်လကို
တစ်သိန်းကျော်ပေးရမည်မို့ တော်ရုံအခြေခံလူတန်းစား လက်လုပ်လက်
စားသမားအဖို့ ငှားမနေနိုင်။

ခုလို ငါးသောင်းခြောက်သောင်းလောက်သာ ပေးရသည့်

အခန်းတွဲလေးတွေမှာ လာဌာနေပြီး ဘဝတွေကို ကျပ်တည်းစွာ ရှင်သန် ကြရသည့်အတွက် ဒီလိုနေရာမျိုးကို တော်ရုံစီးပွားရေး အခိုင်အမာ မရှိသော လက်လုပ်လက်စားလေးလောက်သာ လာဌာနေနိုင်သည်။

အလွမ်းတောင် တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယသမားမို့ ဒီတန်းလျား မှာ လာဌာနေရပေမယ့် စိတ်တိုင်းတော့ မကျ။ လူကပြားအိမ်တန်းလျား ဆိုသလို လူနေမှုစရိုက်အမျိုးမျိုးနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ပျော်စရာကောင်းသလို တစ်ခါတစ်ရံလည်း စိတ်ပျက်စရာကောင်းလှပါသည်။

တစ်အိမ်က လေလည်လျှင်တောင် တစ်အိမ်ကအတိုင်းသား ကြားနေရသော တန်းလျားနေလူတန်းစားအဖို့ မရှိအတူရှိအတူနှင့် စည်း လုံးမှုရှိကြသလို တစ်ခါတစ်ရံ အခန့်မသင့်လျှင်လည်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရန်ဖြစ်တတ်ကြပြန်သည်။

အလွမ်း ဌာနေသော အိမ်တန်းလျားလေးသည် ရပ်ကွက် အစွန်ဘက်ကျသဖြင့် သွားရေးလာရေး ခက်ခဲကာ ကားမှတ်တိုင်ကနေ ဆိုက်ကား၊ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီစီးရသည်။

ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီသမားတွေဆို အလွမ်းကို သိနေကြသည်။ အလွမ်းများ ကယ်ရီဂိတ်ကိုရောက်လျှင် အလွမ်းကို လိုက်ပို့ချင်ကြလို့ လုနေကြရသည့်အဖြစ်။

ယောက်ျားသားတွေဆိုတော့ အလွမ်းလို ဟိုမရောက်ဒီမရောက် ယောက်ျားမကျ မိန်းမမဟုတ်သော အလှဖန်တီးရှင်အခြောက်မကို ရိသဲ့ သဲ့နှင့် သွေးတိုးစမ်းချင်ကြတာ။

အလွမ်းတို့ကလည်း ဒါမျိုးဆို အထင်ကိုမကြီးတာ။ အခြေအမြစ် မရှိသော ယောက်ျားတွေကိုမှ အရေးအရာပြန်လုပ်ချင်သူ နှုတ်ခမ်းပဲ့ခြင်း တော့ မီးမမှုတ်နိုင်ပါ။

"ဟဲ့ ငါပြောနေတာ ကြားလား၊ ဪ ငါ့နယ် မေးလည်းမေး သေးတယ်၊

ငါဖြေတော့လည်း နားမထောင်ဘူး၊ မျက်နှာက မဲ့သွားလိုက် ပြီးသွားလိုက်နဲ့ ဘာတွေစိတ်ကူးကြုံယဉ်နေတာလဲ"

ဒီတော့မှ အတွေးလုံးတွေ ရစ်ပတ်သွားသော စိတ်တွေကို ပြန်စုစည်းကာ

"ဪ ကြားပါတယ် အလွမ်းက ပေါက်ကရလေးဆယ်လူတွေ ပြောင်းလာမှာကို ကြိုပြီး စိတ်ပူသွားတာပါ၊ ဒါနဲ့ ဘယ်သူတွေပြောင်းလာ မှာလဲ"

"နို့ စောစောကတော့ ကြားပါတယ်ဆို"

"သိပ်မသည်းကွဲလို့"

"လင်မယားနှစ်ယောက်ထဲပါဟ ကောင်လေးရော ကောင်မ လေးရော ငယ်ငယ်ပါပဲ"

"ဟင် ဟုတ်လား ကောင်လေးက ချောရဲ့လား၊ ဘာအလုပ် လုပ်သလဲ"

"ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းက မန်နေဂျာဆိုလားပဲ၊ မိဘတွေက ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်၊ ကောင်မလေးနဲ့သဘောမတူလို့ ပစ်ထားတယ်ဆို လား ဘာဆိုလား မသိပါဘူးဟာ ငါ့ကို ပွဲစားမခင်သန်း ပြောသွားတာ"

"ဪ ဟုတ်လား ခုရော ဘယ်သွားကြလဲ မရှိပါလား"

"မပြောတတ်ဘူး စောစောကမှ သော့ပိတ်ပြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထွက်သွားကြတာ"

အလွမ်း သူများအကြောင်းစပ်စုနေ၍ မပြီးသေး အခန်းမှာ လျှော်ရမည့်အဝတ်အစားတွေကို လျှော်ဖို့ဖွပ်ဖို့ လုပ်ရဦးမည်။

"ကဲ သူများအကြောင်းက ဗိုက်မဝဘူး ဦးပြီးချို့ရေ၊ အလွမ်း ရေမိုးချိုး လျှော်ဖွပ်လုပ်ကိုင်ရဦးမယ်၊ ဗိုက်ကလည်း ဆာနေပြီ"

အခန်းဆီသို့ လှေကားထစ်တွေက ခပ်သွက်သွက်တက်ခဲ့လိုက် သည်။

အခန်း (၂)

အလွမ်း ဒီနေ့ညကျမှ တော်တော်နှင့်အိပ်မပျော်နိုင်လောက် အောင်
မျက်လုံးတွေ ကြောင်နေသည်။ အိမ်ဘေးမှ ကြီးကြီးတင်မြှင့် သူ့သား
ကိုသောင်းထွန်းဟောက်သံကလည်း စည်းချက်ညီညီနှင့် ည၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို
ထိုးဖောက်ဟိန်းထွက်နေ၏ ။

ထိုစဉ် ငိုရှိုက်သံသဲ့သဲ့က အလွမ်းနားထဲသို့ ခပ်စိမ့်စိမ့် တိုးဝင် လာသည်။

ညကြီးအချိန်မတော် ဘယ်သူငိုနေတာလဲ။ ငိုသံက မိန်းကလေး
တစ်ယောက်၏ ငိုသံလို နုပျိုကာ ကဗျာဆန်သည်။ ဒီအနီးအနားမှာ ထို သို့
ငိုနိုင်လောက်သည့် မိန်းမငယ်မျိုးမရှိ။

အလွမ်း၏ ညာဘက်အခန်းက ဗေဒင်ဆရာကြီး ဦးသိဒ္ဓိနေသည်
ဘယ်ဘက်အခန်းက ကြီးကြီးတင်မြတို့သားအမိနေသည်။ တစ်ခန်းကျော် က
စက်ရုံမှာအလုပ်ဆင်းသည့် အထည်ချုပ်သမလေးတွေနေကြသည်။
ဘယ်ဘက်တစ်ခန်းကျော်က မခင်စိန်ကလည်း တစ်နေကုန် ကုန်စိမ်း သွားရောင်းပြီး
မနက်သုံးနာရီမှာ ဈေးကြိုဆင်းရမှာမို့ ခုချိန် ဆင်တစ်
ကောင်တက်ပြီးနင်းလျှင်တောင် သေပြေးရှင်ပြေးအိပ်နေရရာ နီးမည် မဟုတ်။

ဒါအပေါ်ထပ်ငါးခန်းတွဲက လူတွေအကြောင်း။ အထည်ချုပ်
သမတွေကလည်း ညဆိုင်းဆင်းကြ၍ အိမ်မှာ ညပြန်မအိပ်နိုင်တာ အလွမ်းအသိဆုံး။

သို့ဆိုလျှင် အောက်ထပ်က ပြောင်းလာတဲ့ လင်မယားနှစ်
ယောက်ရန်ဖြစ်စကားများကြလို့ ငိုတာများလား။

အသံက အောက်ထပ်တည့်တည့်ကလာမည့်အသံ ဖြစ်နိုင်သည် မို့
မရည်ရွယ်ဘဲနှင့် ကြမ်းပြင်နှင့်နားကို ကပ်မိသွားသည်။ သေချာသည် အသံက
အလွမ်း အောက်ထပ်အခန်းက အသံ ဖြစ်သည်။

အိပ်မပျော်ပါဘူးဆိုကာမှ စပ်စုနားစွင့်ရမည့်အကြောင်းက ပေါ်လာ၍
အိပ်မပျော်လည်း ဘာအရေးလဲ၊ အောက်ထပ်က လင်မယား
ဘာတွေပြဿနာဖြစ်သလဲဆိုတာ နားစွန့်နားဖျားကြားလိုကြားငြား ကြမ်း ပြင်မှာ
မှောက်ကာ နားနှင့်ကပ်ပြီး နားစွင့်လိုက်သည်။

ခပ်တိုးတိုးစကားပြောသံတွေတော့ ကြားရသည်။ ဘာတွေပြော
နေကြသလဲဆိုတာကိုတော့ ခုထိ သဲကဲစွာမကြားရသေး။

ကောင်မလေး စိတ်ကောက်နေတာကို ကောင်လေးက ချောနေ
သည်ထင်သည်။

အမလေး အားကျလိုက်တာ ညဉ့်နက်တိတ်ဆိတ်နေသည်မို့ အလွမ်း
ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းနှင့်။

ဘာကြောင့် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားနေရသလဲဆိုတာ အလွမ်းကိုယ်
အလွမ်းပင် မဝေခွဲတတ်တော့။

သူတို့ ဘာတွေပြောပြီး ဘယ်လိုတွေဖြစ်နေကြတာလဲ အလွမ်း ကရော
ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ဘဲ ဘာကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားပြီး သိချင်နေရတာ လဲ။

ကျိန်းသေတာကတော့ အလွမ်း ရင်တွေခုန်နေတာပဲ ဖြစ်သည်။

*

ညက သူများအကြောင်း စပ်စုနေရ၍ ဒီမနက် ငှက်သံတွေ
တော်တော်လေးဆူညံမှ အလွမ်း အိပ်ရာကနိုးပါသည်။ အိပ်ရာကနိုးနိုး ချင်း ဗိုက်က
ရစ်နာလာ၍ အလွမ်း အိမ်သာခန်းရှိရာ အောက်ဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက်

ဆင်းခဲ့လိုက်သည်။

အိမ်တန်းလျားမို့ အိမ်သာကလည်း တစ်ခန်းကို တစ်အိမ်သာ ပေးထားတာမဟုတ်။ အပေါ်ထပ် အောက်ထပ် ဆယ်ခန်းအတွက် အိမ် သာက လေးခန်းသာပေးထားသည်။ အများသုံးအိမ်သာမို့ သန့်ရှင်းမှု မရှိတာကတော့ ပြောဖွယ်ရာမရှိ။

ရွံ့ရှာတတ်သော အလွမ်းမှာ အခြေအနေအရ မသွားမဖြစ် သွားရပြီဆိုတာနှင့် အများသုံးအုတ်ကန်မှာ ရေချိုးသန့်စင်ရသည်။ ဒါမှ စိတ်ထဲမှာ သန့်သွားသည်ဟု ထင်မိသည်။

"အောင်မလေး ကိုယ်ကျိုးနည်းပါပြီ အိမ်သာတွေအကုန်လုံး ပြည့်နေပါလား"

ထိုအဖြစ်မျိုးက အလွမ်းအဖို့ မကြာခဏ ကြုံနေရသော ဒုက္ခ တစ်မျိုး။ ဒီနေ့ အလွမ်းအိပ်ရာထနောက်ကျသွား၍ အိမ်သာလူစည်ကား နေတာကို နေမထိထိုင်မသာ စောင့်ရတော့မည်။

ငါးမိနစ်ခန့်ကြာမှ အစွန်ဆုံးအခန်းကနေ ဦးပြုံးချို ပုဆိုးစွန် တောင်ဆွဲပြီး ထွက်လာ၏ ။ အလွမ်း ဖင်တကြွကြွနှင့် စောင့်နေတာကို မြင်တော့

"ဟာ အလွမ်း နင်ဒီနေ့ နောက်ကျပါလားဟ"

"အိပ်ရာက ခုမှနိုးတာ ဦးပြုံးချိုရဲ့၊ ရေရော သေချာလောင်း ရဲ့လား၊ နံနေရင် အလွမ်း ရွံတယ်၊ နှလုံးမသန့်ရတဲ့ကြားထဲ အနံ့ထိုင် ရှူနေရမယ်"

နာခေါင်းကိုပိတ်ပြီး ဦးပြုံးချို ထွက်လာသော အိပ်သာခန်းရှေ့ ကို ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ လိမ်ကျစ်ထားသော ဒုက္ခကို အမြန်ဖွင့်ထုတ်ရန် အိမ်သာထဲ ဆွေ့ခနဲဝင်ကာ အောင်းထားသမျှ တွေကိုဖွင့်ထုတ်လိုက်သည်။

ကိုယ့်ဒုက္ခနှင့်ကိုယ်မို့ ဘေးခန်းမှာ ဘယ်သူရှိနေသလဲဆိုတာ ကိုပင်
တွေးပြီး မရှက်နိုင်တော့။

အိမ်သာထဲမှာ ကြာကြာမထိုင်တတ်သော အလွမ်းမှာ ကိစ္စ ပြီးတာနှင့်
အုတ်ကန်ငယ်လေးထဲမှ ရေကိုခပ်ရန် ခွက်ကိုလှမ်းကိုင်လိုက် သည်။

"ဟော့တော် ဒုက္ခပါပဲ ရေ ရေလည်းတစ်စက်မှ မရှိပါလား"

ကိစ္စတွေ ဆေးကြောသန့်စင်ဖို့ ရေတစ်စက်မှမရှိ။

"ဪ ငါ့နှယ် သေသာသေလိုက်ချင်တော့တယ်၊ ဘယ်သူ့ကို
အကူအညီတောင်းရပါ့မလဲ"

ကိုယ့်ရဲ့နမောနမဲ့နိုင်မှုကိုသာ ကိုယ်ပြန်ဒေါသဖြစ်မိသည်။ ဒီ တော့
ကြိမ်ကြိရာကို ကြိကာ တစ်ဖက်ခန်းမှာ ဘယ်သူရှိနေမလဲဟု တွေးကာ
အကူအညီတောင်းရန် သတိရသွားသည်။

"ဟိုဘက်ခန်းက အဒေါ်ခိုင်မာလား ကြီးကြီးတင်မြလား"

အိမ်နီနားချင်းတွေမို့ ရှက်နေဖို့ အချိန်မရ။ မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်း နှင့်
အကူအညီတောင်းရတော့မှာပင်။ တစ်ဖက်ခန်းမှ အသံထွက်မလာ။

"ကိုသောင်းထွန်းလား"

"မဟုတ်ဘူး"

"ဟော ပြန်ဖြေတယ် ပြန်ဖြေတယ်"

"ဒါဆို ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် အလွမ်းကို ကူညီပါ၊ ဒီဘက်ခန်းထဲမှာ
ရေလုံးဝမရှိလို့ အဲ့အခန်းမှာ ရေရှိရင် နှစ်ခွက်သုံးခွက်လောက် မျှပါလား"

အသံက အလွမ်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော အသံမျိုးမဟုတ်။ ဩရှရှနှင့်
နားထောင်၍ ကောင်းသော အသံမျိုး။

"ရပါတယ် ဘယ်ကပေးရမလဲ"

"ဟို ဟို ဒီ ဒီအပေါ်ကနေ လှမ်းပေးလို့ရမလားရှင် တန်းလန်း
ကြီးဖြစ်နေလား"

"ဗျာ ဘာတန်းလန်းကြီးလဲ"

တစ်ဖက်မှ မေးသံကြောင့် ကိုယ် ဘာတွေပြန်မေးနေမိပါလိမ့်ဟု
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒေါသဖြစ်မိသေးသည်။

"ဪ ရှင့်ကိစ္စ တန်းလန်းကြီးလားလို့မေးတာ"

အလွမ်းအမေးကြောင့် တစ်ဖက်ကလူ စိတ်ကသိကအောက်
ဖြစ်သွားပုံရကာ

"ဟာ ခင်ဗျားက မိန်းမလား"

"အင်းပေါ့လို့"

"ဟာဗျာ ကျွန်တော်လှမ်းပေးလို့ သင့်တော်ပါ့မလား ဒုက္ခပါပဲ
ယောက်ျားအချင်းချင်းဆို ကိစ္စမရှိဘူး"

"ဘာလို့ မသင့်တော်ရမှာလဲ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် မြင်ရတာ
မှမဟုတ်တာ အုတ်နံရံက အမြင့်ကြီးပဲ ရေခွက်လောက်ပဲ မြင် ရတာ ကို"

"အင်းလေ ဒါဆိုလည်း ပြီးရော"

အလွမ်းအဖြစ်က ငိုအားထက် ရယ်အားသန်သောအဖြစ်ရယ် ပါ။
ရှေ့မျက်နှာနောက်ထားပြီးသာ အကူအညီတောင်းနေရတာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ
သေချာသိတာမဟုတ်။

သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ ရေရသည်နှင့်ကိစ္စဝိစ္စကို ခပ်မြန်မြန်လုပ်ပြီး
အိမ်သာထဲမှ မြန်မြန်ထွက်ရသည်။

ဇောချွေးတို့တိတ်ကာ ရှက်စိတ်က တစ်ဖန်ပြန်၍ ထိုးထွက်လာ
ပြန်သည်။

အလွမ်းကို ကူညီသော သူကလည်း အိမ်သာထဲကအထွက်နှင့်
တံခါးရှေ့မှာ သွားဆုံကြသည်။ အလွမ်းရှက်ရှက်နှင့် သွားဖြုတ်ရင်း

"အဟိ ကျေး ကျေးဇူးနော် ဒီကျေးဇူးကို အလွမ်း ပြန်ဆပ်မှာ ပါ"

အပျိုဖြန်းလေးလို ရှက်စိတ်တွေနှင့် စတိုင်ထုတ်ပြီး ဆတ်ကော့
လတ်ကော့ ခြေလှမ်းတွေဖြင့် သူ့ရှေ့မှ လှည့်ထွက်လာလိုက်သည်။
ဒီမနက်ခင်းလေးဟာ အလွမ်းအတွက် အကျည်းတန်အရပ်ဆိုး
ရှက်အားတွေပိုစေခဲ့ပေမယ့် ရင်ခုန်ဖို့လည်း ကောင်းပါသည်။ သူ ဘယ်သူလဲ။
ချောမောခန့်ညားလိုက်တာ။ တစ်ခါမြင်ရုံနှင့် ပင် မျက်စိထဲမှာ စွဲထင်နေသည်။
ဒီတန်းလျားက အိမ်ခန်းတစ်ခန်းခန်း က ဧည့်သည်လား။

ဒီလောက် ချောတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက် ခပ်ပေးတဲ့ရေနဲ့
အလွမ်းရဲ့ကိစ္စကိုရှင်းရတာ ဘယ်လောက်ကံထူးလိုက်သလဲ။ ရင်ထဲမှာ
ဘာကြောင့်ရယ်မသိ လှိုက်ဖို့တက်လာသည်။

သူကတော့ အလွမ်းကိုကြည့်ပြီး အတွေတွေ ယောက်ယက်ခတ်
သွားမှာပါ။

အလွမ်းက ရင်ခုန်တတ်တဲ့ အားနဲ့သူပါ ရှင်ရယ်။

*

အခန်း (၃)

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေရပေမယ့် အလွမ်းစိတ်တွေ က မနက်က ကိုလူချောရဲ့မျက်နှာကိုသာ ပြေးမြင်နေမိသည်။

ထိုကိစ္စမျိုးကို ဖန်တီးပေးခဲ့သော ဦးပြုံးချိုကိုပင် ကျေးဇူးပင် တင်နေမိတော့၏ ။ ထို့ကြောင့် ညနေအလုပ်မှအပြန်တွင်တော့ အရက်ဆိုင်သွားတော့မည့် ဦးပြုံးချိုနှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး ရန် တွေ့လိုက်သည်။ စိတ်ထဲကပါ၍ မဟုတ်။ ထိုလူချောဟာ ဘယ်သူဆိုတာ သိရမှဖြစ်မှာမို့ စကားအစဖော်ချင်ရုံသက်သက်။

"အလွမ်း နင်ဒီနေ့ စောလှချည်လား"

"မစောပါဘူး ဦးပြုံးချိုရယ် ပုံမှန်အတိုင်းပါပဲ ခါတိုင်းလည်း ဒီအချိန်ပြန်နေကျကို ခုမှ အဆန်းလုပ်ပြီး ပြောနေတယ်"

ဦးပြုံးချိုကို မျက်စောင်းရွယ်ရင်း

"ဦးပြုံးချိုတို့များ မနက်ကလုပ်သွားတာ ကောင်းသလား"

"ဟေ ဘာကောင်းတာလဲ ငါက နင့်ကို ဘာမှမလုပ်ဘဲ ကောင်း သလားမေးတော့ ငါ ဘယ်လိုဖြေရမလဲ"

"အယ်"

ဗမာစကားက အပြောမတတ်ရင် အပတ်မလည်ဘူးဆိုတဲ့ စကားက သိပ်မှန်သည်။

"အလွမ်းမေးတာ ဦးပြီးချို့ကြီးကို အပြစ်ပြောမလို့"

အပြစ်ပြောမလို့ဆို၍ ဦးပြီးချို့ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်လုံး စုံမြင့်တက် ကာ

"ဟေ ဘာအပြစ်လဲ ငါ နင့်ကိုဘာမှမလုပ်ဘူးလေ"

"ဟာ အဲဒါကိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး"

အလွမ်း မနက်က အိမ်သာအခန်းတွဲမှာဖြစ်သည့်ကိစ္စကို
ပြောပြလိုက်သည်။

ဦးပြီးချို့ ခွက်ထိုးခွက်လန် အော်ရယ်၏ ။

"ရယ်စရာလား"

"ရယ်စရာပေါ့ဟ"

"အဲဒါ သူက ဘယ်သူလဲ အလွမ်းတို့အခန်းတွဲတွေမှာ မတွေ့ ဖူးလို့
ဘယ်သူ့ဧည့်သည်လဲလို့ မေးမလို့"

"ဪ အဲဒါ နင့်အခန်းအောက်ထပ်က ပြောင်းလာတဲ့ လူသစ် တွေလေ"

"ဟင် ဒါဆို မိန်းမနဲ့ပေါ့"

မျှော်လင့်ချက်တွေမဲ့ကာ ရင်ထဲမှာ ဟာသွားသည်။

"ဟုတ်တယ်လေ"

"ဟယ် ရုပ်ရည်လေးက တကယ့်ကို အကိတ်လေးကွယ်၊ နှမြော
လိုက်တာ ဦးပြီးချို့ပြောသလို သူဌေးသားဆိုတာ ဟုတ်မယ်တော့၊ အဟိ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလွမ်းတော့ သူ့ကိုတွေ့ရတာ ရင်ခုန်တယ်"

"နှစ်ပင်သွားမလိမ့်စမ်းပါနဲ့ အလွမ်းရယ် ကိုယ့်လိုင်းနဲ့ကိုယ် နေစမ်းပါ"

ကွမ်းတံတွေးကို ဇီဝီဝါပန်းခြံဘေး ပျစ်ခနဲ ထွေးကာ ပြောလိုက် သော

ဦးပြီးချို့၏ တားမြစ်သတိပေးသောစကားကြောင့် အလွမ်း ကုန္တေ ပြန်ဆည်လိုက်ပြီး

"အို ပူးစရာလားလို့ ဒီက စကားအဖြစ်ပြောပြတာ၊ အလွမ်း တို့က လိုင်းမပူးပါဘူးနော် သန့်သန့်လေးပါ"

"မမလွမ်း"

တစ်ခန်းကျော်မှ အထည်ချုပ်သမလေးတွေ အလွမ်းအိမ်ခန်း ပေါက်ဝနားသို့ လျှောက်လာကြ၍ ဦးပြီးချို့နှင့်စကားဖြတ်သွား၏ ။

"ချောစုတို့ မမော်တို့ ဒီနေ့ ညဆိုင်းမဆင်းရဘူးလား"

"တစ်ပတ်ခြားဆင်းရတာ လေ မမလွမ်းရဲ့၊ ဒီနေ့ ချောစုတို့လစာ ထုတ်လာတယ်၊ မမလွမ်းအတွက် ရှောက်သီးသုပ်စပ်စပ်လေး ဝယ်လာ တယ် အတူတူစားကြရအောင်"

"မမလွမ်း မော့ကို ဆံပင်ဖြောင့်ပေးပါနော်"

"ဆိုင်ကို လာခဲ့လေအေ"

"ဟာ မမတို့ဆိုင်က ဂရိတ်တွေအလာများတဲ့ဆိုင်မို့ ဈေးကြီး တယ်၊ မော်တို့လည်း အဲဒီ မှာလာပြီး လုပ်ဖို့အချိန်မှမရှိတာ၊ ဖြောင့်ဆေး ကို အပြင်ကနေ ဝယ်ပေးမယ်လေ၊ ခုလို ညပိုင်းအားတဲ့အချိန်ကျတော့ လုပ်ပေးပေါ့"

ဝမ်းစာအတွက် ရုန်းကန်နေရသူအချင်းချင်းမို့ အလွမ်း ကိုယ် ချင်းစာပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း အလွမ်း ကုသိုလ်ယူတယ်ဟုပဲ သဘောမှာပိုက်လိုက်သည်။ အလွမ်းအပေါ်မှာ အလိုက်သိလွန်းကြသော စေတနာနှင့် ခင်မင်မှုတွေကြောင့် အလကားလုပ်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏ ။

"အေးပါအေတို့ရယ် ကျုပ် ဆိုင်က ဖြောင့်ဆေးယူလာပြီး အလကားလုပ်ပေးပါတော့မယ်"

"ဟာ အတိုင်းထက်အလွန် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မမလွမ်း ရယ်"

ကောင်မလေးတစ်သိုက် သူတို့ငွေမကုန်တော့ဘူးဆို၍ တော် တော် ပျော်သွားကြသည်။

သူတို့ပျော်သွားတာကိုကြည့်ပြီး အလွမ်းလည်း ပီတိဖြစ်ရတာ ပင်။ သူတို့အမြင်မှာ အလွမ်းဟာ သူတို့လို မိန်းမသားတစ်ယောက်ဟူ သော အမြင်နှင့်တစ်သားတည်း ဆက်ဆံနေသည်ကိုက အလွမ်း၏ စိတ် ဘဝကို ကျေနပ်စေပါသည်။

တကယ်ဆို အလွမ်းကို ယောက်ျားလေးလို ခေါ်ပြောဆက်ဆံ ခြင်းကို အလွမ်းမနှစ်မြို့တတ်။

မိန်းမသားတစ်ယောက်နီးနီး ပြင်ဆင်ခြယ်သထားတော့ အလွမ်းဟာ မိန်းမပဲပေါ့။

အလွမ်း ရင်ခုန်တတ်တာလည်း ယောက်ျားတွေကိုပါ။ ယောက်ျားတွေနှင့်ပတ်သက်လျှင် အလွမ်းစိတ်တွေ လှုပ်ရှားတတ်သည်။ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်တတ်သည်။

ဒါဟာ မိန်းမတစ်ယောက်၏ စိတ်ခံစားမှုတွေ အလွမ်းရင်ထဲ ကိန်းအောင်းနေလို့သာပေါ့။

အောက်ထပ်ကလူကို အလွမ်း စိတ်လှုပ်ရှားနေတာကိုပဲ ကြည့်လေ။

*

အခန်း (၄)

"ဒီမှာရှင့်"

တနင်္လာနေ့ ဆိုင်ပိတ်ရက်မို့ တစ်ပတ်လုံး ဝတ်ထားသောအဝတ်တွေကို မီးပူတိုက်နေရင်းမှ ခေါ်သံခပ်တိုးတိုးကြောင့် အလွမ်း လှည့်ကြည့် လိုက်သည်။

ချစ်စရာ မျက်နှာလှလှလေးနှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

"ဒီနေ့ ငြိမ်းရဲ့မွေးနေ့မို့ ဒီမှာရှိတဲ့အခန်းတွေကို ဒံပေါက်တစ်ထုပ် ဆီ လိုက်ဝေတာပါ"

မိန်းကလေး၏ သိမ်မွေ့ညင်သာသော လေယူလေသိမ်းတွေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အောက်ထပ်မှ အသစ်ပြောင်းလာသော အိမ်ငှား အသစ်တွေဟု အလွမ်း ဒက်ခနဲ သိလိုက်ပါသည်။

"ဪ ဟုတ်လား အတော်ပဲ ဒီနေ့ အလွမ်းတို့ရဲ့မနက်စာကို ခေါက်ဆွဲပြုတ်လေးနဲ့ ပြီးလိုက်မိလို့ဟာကို ခုတော့ ဒကာနဲ့တွေ့ပြီပေါ့ ကျေးဇူးပါ။ အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေ နောင်လည်း ဒီထက်မက လှူတန်း ဝေမျှနိုင်ပါစေ"

အိမ်ငှားအသစ်တွေမို့ ရင်းနှီးဖော်ရွေလိုသည်မို့ လိုအပ်တာထက် ပို၍ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့အောင် ပြောလိုက်၏ ။

"ပေးဆုနဲ့ပြည့်ပါစေ အစ်ကို၊ အဲ အစ်မရယ်"

"အလွမ်းလို့ပဲ ခေါ်ပါ၊ အောက်ထပ်က လူသစ်တွေမို့လား မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့၊ ဒါနဲ့နာမည်က ငြိမ်းတဲ့လား"

"ငြိမ်းသစ္စာပါ အလွမ်း"

"လှတယ်နော် နာမည်လေးက"

"ဒါနဲ့ ညားခါစတွေလား"

"ဟုတ်ပါတယ် အလွမ်း"

"ဪ လိုတာရှိရင်ပြောနော်၊ အလွမ်းက အလှူဖန်တီးရှင်
မာမီလက်သစ်ပေါ့ အဟိ ဒီ ဒီ"

ပြောပြီး သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သဘောကျနေသော အလွမ်းကိုကြည့် ပြီး
ငြိမ်းသစ္စာပါ ခပ်ဖွဖွ လိုက်ပြီးသည်။

"သွားတော့မယ်နော် အလွမ်း"

ငြိမ်းသစ္စာ စကားစဖြတ်ပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ဆင်းသွား သည်။

ခင်စရာကောင်းသော ငြိမ်းသစ္စာကို အလွမ်းစိတ်ထဲ ခင်ချင်နေ မိသည်။
နေမှုထိုင်မှု ပြောမှုဆိုမှုတွေကိုအကဲခတ်ကြည့်ရုံနှင့် သာမန်
အောက်ခြေလူတန်းစားထဲက မဖြစ်နိုင်။

ဒီတော့ ခင်မင်ခွင့်ရဖို့ အလွမ်းက ထပ်မံ၍ မိတ်ထပ်ဖွဲ့ရုံပေါ့။

*

"အလွမ်းရေ ရေချိုးတော့မလား"

အပေါ်ထပ်မှ ရေခွက် ဆပ်ပြာခွက်နှင့် လျှော်စရာအဝတ်လေး
နည်းနည်းယူကာ အောက်ဘက် အုတ်ကန်ရှိရာသို့ ဆင်းလာသော အလွမ်းကို
ကုန်စိမ်းသည် မခင်စိန် လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်၏ ။

"ချိုးတော့မယ် မခင်စိန်ရေ အစ်မရော ဒီနေ့ ဈေးမထွက်ဘူး လား"

"ထွက်တယ် နေသိပ်မကောင်းလို့ ဈေးကြိုကပြန်လာကတည်း က

သမီးကိုပဲ ဆိုင်ထိုင်ခိုင်းပြီး ငါက အိမ်ပြန်နားနေတာလေ၊ ဈေးကြိုတဲ့ အလုပ်က တစ်ရက်အလုပ်မှမဟုတ်ဘဲ အလွမ်းရယ် လူက ဘယ်ခံနိုင် ပါ့မလဲ"

"ဒါပေါ့ မခင်စိန်ရယ် စက်ပစ္စည်းတောင် အနားပေးရသေး တယ် မဟုတ်လား၊ လူသားတွေကလည်း စက်ပစ္စည်းတွေလိုပဲလေ၊ ဟိုနေရာချို့ယွင်း ဒီနေရာချို့ယွင်း ဖြစ်တတ်တာပဲ၊ အလွမ်းကတော့လေ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကို တအားမခိုင်းဘူး ကိုယ်ကညာမှ သူလည်း ပုံမှန် လည်ပတ်နိုင်မှာမဟုတ်လား"

"အလွမ်းရေ ဆပ်ပြာလေးပါရင် နည်းနည်းပေးစမ်းပါအေ လျော်နေရင်းနဲ့ ဆပ်ပြာတုံးက ကုန်သွားလို့"

"အတုံးတော့မပါဘူး အဆီပဲပါတယ်နော်"

"ရတယ် ဘာဖြစ်ဖြစ်"

ဆပ်ပြာခွက် ရေခွက်နှင့် ဘရုက်ရှ်ထည့်ထားသောခြင်းကို မခင်စိန်ရှေ့ ချပေးလိုက်သည်။

ဖူဂျီဆပ်ပြာဘူးထဲမှ ဆပ်ပြာအဆီတွေကို စိတ်ကြိုက်ကလော်၍ ယူလိုက်သဖြင့် အလွမ်း နှမြောတွန့်တိုသွားမိသည်။

အားမနာလျှာမကျိုး ယူလိုက်တာများ အဝတ်အထည်တစ်ရာ လောက်တောင် လျော်၍ ရလောက်သည်။

"ဟဲ့ ဒါနဲ့ မနက်က နင့်အိမ်အောက်ထပ်က ဒံပေါက်လာဝေ တယ်ဆို"

"ဟုတ်တယ်လေ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"သူတို့က သူဌေးတွေလို့ ပြောတယ်"

"ဟုတ်မှာပေါ့ ရုပ်ကလေးတွေက ဖြူဖြူစင်စင်လေးတွေကို"

"ဒါပေမဲ့ အကျင့်မကောင်းဘူးတဲ့"

သူများအကြောင်းကို မြန်ရေယုက်ရေ ပြောနေသော မခင်စိန်
စကားကြောင့် အုတ်ကန်ထဲမှ ရေခပ်ပြီး အဝတ်လျှော်ဖို့ပြင်နေသော အလွမ်း
ဒေါ်ခင်စိန်ကို ကြည့်ကာ

"ဘာအကျင့်မကောင်းတာလဲ မခင်စိန်ကို ဘယ်သူပြောလဲ"

"ဗေဒင်ဆရာ ကိုသိဒ္ဓိ ပြောတာလေ"

"ဟင်"

"အဲဒီ ကောင်လေးအမေက ကိုသိဒ္ဓိဆီမှာ ဗေဒင်လာတွက်ဖူး တယ်တဲ့၊
မိန်းမရှုပ်တယ်ဆိုလားပဲ ဒါကြောင့် အဲကောင်လေး ဓာတ်ပုံနဲ့ ကိုသိဒ္ဓိက
ခါတ်ရိုက်ခါတ်ဆင်တွေ အင်းဖယောင်းတိုင်တွေ လုပ်ပေးရ တယ်တဲ့"

"ဘယ်လို အင်းဖယောင်းတိုင် ဟုတ်လား၊ မခင်စိန်ရယ် ဒီ
ခေတ်ကြီးထဲမှာ ဒါတွေကိုယုံတဲ့သူ ရှိသေးတယ် အံ့ပါရဲ့"

ဗေဒင် မယုံသလို တစ်ခါမှလည်း တွက်ချက်ဖူးခြင်းမရှိသဖြင့် အင်းတွေ
ယတြာတွေဆိုလျှင် နှာခေါင်းရှုံ့ချင်တာ အလွမ်းရဲ့အကျင့်ဖြစ် သည်။

အလွမ်းက ကံ ကံ၏ အကျိုးတရားကို ယုံသည့်အတွက် ကောင်း
တာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်ဆိုသော အယူအဆကို လက်ကိုင်ထား သူ။

"ကောင်လေးက တော်တော်ဆိုးလို့ သူ့အမေက အဲလိုလုပ်ရ
တာနေမှာပေါ့ အလွမ်းရဲ့၊ ငါလည်း တစ်ခါတလေ ဈေးရောင်းမကောင်း ရင်
ကိုသိဒ္ဓိဆီမှာ အဆောင်လေးဘာလေး လုပ်ခိုင်းတယ်"

"အဲဒီ တော့ ဈေးရောင်းကောင်းသွားရောလား"

"အေးလေ သူ့အဆောင်လေး ယူသွားတဲ့နေ့ဆိုရင် ကုန်စိမ်းက
အစောကြီးကုန်တယ်"

"ဟွန်း မဟုတ်သေးပါဘူး တိုက်ဆိုင်တာလည်း ဖြစ်မှာပါ"

"ဪ အဟုတ်ပါဆို"

သူ ယုံတာကို ဒေါ်ခင်စိန်ကလည်း ဇွတ်ငြင်းသည်။

"ဒါဆိုရင် သူ့ဆီမှာ သွားပြီး ထိပေါက်နိုင်တဲ့ ယတြာသွား
တောင်းပါလား"

အလွမ်း ရွဲ့ပြောလိုက်သည်။

"ဟဲ့ အဲဒါကတော့ သူက တန်ခိုးရှင်မှမဟုတ်တာ"

"ဒါဆိုရင် ဈေးနေ့တိုင်း ရောင်းကောင်းအောင် နေ့တိုင်းယတြာ
သွားတောင်းပေါ့"

"သူက ယတြာခ ဈေးကြီးတယ် အလွမ်းရဲ့"

"ကျွတ် အဲဒါပြောတာပေါ့လို့ မခင်စိန်တို့လို ယုံလွယ်လွန်းနေ
တဲ့လူတွေရှိလို့ အဲလို လုပ်စားနေတဲ့လူတွေအတွက် စားပေါက်ချောင်နေ တာပေါ့
တကယ်ပဲ ပြောကိုမပြောချင်ဘူး"

"ဟဲ့ မပြောချင် မပြောနဲ့ ဟိုမှာ နင့်ဗေဒင်ဆရာကြီး လာနေ ပြီ"

မခင်စိန် လေသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် ပြောကာ အဝတ်ကို ဟန်
မပျက်ဆက်ပြီး လျှော်နေ၏ ။ အလွမ်းလည်း လျှော်စရာရှိသည့်အဝတ် ကို
စိမ်ပြေနေပြေ ထိုင်လျှော်နေလိုက်သည်။

ဗေဒင်ဆရာကြီး အုတ်ကန်အနားမှ ဖြတ်သွားတော့မှ မခင်စိန်
အသံထွက်လာသည်။

"သူက အောက်လမ်းပညာလည်း တတ်တယ်အေ့"

"ကဲပါ မခင်စိန်ရယ် လျှော်စရာရှိတာသာ လျှော်ပါတော့ အဲဒီ
လူကြီးအကြောင်းကို အလုပ်ပျက်ခံပြီး ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ အအေးပတ် မယ်

မြန်မြန်လျှော်"

"ပြီးပြီဟဲ့ ပြီးပြီ"

ရေညစ်ပြီးသား အဝတ်တွေကို ဇလားကြီးထဲထည့်ကာ မခင် စိန် ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြောကာ အုတ်ကန်ဘေးမှ ထွက်သွား၏။ အလွမ်း ခုမှပင် နားအေးပါးအေးနှင့် တစ်ယောက်ထဲ လွတ် လွတ်လပ်လပ် ရေချိုးတော့မည်ဟု စိတ်ကူးကာ လျှော်ပြီးသားအဝတ်တို့ ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာထားပြီး ထဘီရင်လျားကာ ရေကို တဝုန်းဝုန်း လောင်းချိုးလိုက်သည်။ ရေ၏ အေးမြမှုကြောင့် အလွမ်း စိတ်ထဲမှ လန်း ဆန်းသွားသည်။

ဆပ်ပြာကို တစ်ကိုယ်လုံးတိုက်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်မရဖြစ်ကာ အုတ်ကန်ပေါ်မှ ရေခွက်ကို မမြင်မစမ်းနှင့်လှမ်းစမ်းလိုက်သည်။ ထိုစဉ် နားထဲမှာစွဲနေသော အသံတစ်သံ တိုးဝင်လာ၏။

"ရော့"

လက်ထဲသို့ ရေအပြည့်ခပ်ပြီးသား ရေခွက်ကို လှမ်းပေးလာ သောကြောင့် အလွမ်း လှမ်းယူကာ မျက်လုံးဖွင့်မရဖြစ်နေသော မျက်နှာ ပေါ်သို့ ရေဖြင့်ကပျာကယာ ဆေးကြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ရေခွက်လှမ်းပေးသော သူ့ကို အငမ်းမရကြည့်လိုက်သည်။

"ဟယ် ရှင်ပဲဖြစ်နေတာကိုး၊ အလွမ်းကိုကူညီတာ နှစ်ခါတောင် ရှိသွားပြီနော် ကျေးကျေးပါ"

"ရတယ် မလိုပါဘူး အိမ်နီးနားချင်းတွေပဲ နောက်တစ်ခါ အိမ်သာဝင်ရင်သာ ရေရှိမရှိ အရင်ကြည့်ပြီးမှဝင်"

ရယ်သွမ်းသွေးကာ ပြောလာသော နောက်ပြောင်သည့်စကား ကြောင့် အလွမ်း မခွဲတရီရယ်လိုက်ပြီး

"ဟင့်အင်း ရှင်နဲ့အတူဆိုရင် ရေကြည့်စရာလိုလို့လား ရှင်က ဟိုဘက်က လှမ်းပေးပေါ့"

အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ။ ခပ်ညုညုလေး ပြန်ပြောလိုက် သည်။
ထိုလူ တဟားဟားဖြင့် ရယ်သည်။

"ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် အိမ်သာဝင်တဲ့အချိန် ခင်ဗျားလိုက်ဝင် ပေါ့"

"တကယ်လား အဟင်း ခစ် ခစ် ခစ်"

ထိုတဒ်သည် ထိုလူမှာ အိမ်ထောင်ရှိနေသည်ဆိုတာကို ခဏ တော့ မေ့ထားချင်သည်။

"ဒါနဲ့ ရှင့်နာမည်က"

"နေမင်းဘုံ"

"အောင်မလေး နာမည်ကြားတာနဲ့တင် ချွေးဒီးဒီးကျလာသလို ပဲ"

"ခင်ဗျားလေး နာမည်ကရော"

နာမည်ကို အရေးတယူ မေးလာသည်မို့ အလွမ်းနည်းနည်း တော့ ဖီလင်တက်သွားသည်။

"အလွမ်းလို့ ခေါ်တယ်"

"နာမည်က ကဗျာဆန်တယ်၊ လွမ်းရော လွမ်းဖူးလား"

အရေးတယူ အဖက်လုပ်စကားပြောနေမှတော့ ဒါဟာ အလွမ်း ကို ခင်ချင်လို့လည်း ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒါမှမဟုတ် တခြားယောက်ျားတွေလို ကလိချင်ထိချင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် အလွမ်း နေမင်းဘုံနှင့်စကားပြောရတာ စိတ်လှုပ်ရှားသည်။

"ဟင့်အင်း မလွမ်းဖူးသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မလွမ်းချင်ပါဘူး ချစ် ချင်တာပဲ"

သိတယ်"

"အဟက် ဘယ်ဆိုးလို့လဲ"

"ဘာကိုလဲလို့"

"ချစ်တတ်တဲ့နှလုံးသားရှိလို့ပေါ့"

"ပခုံးနှစ်ဖက်ကြား ခေါင်းပေါက်တဲ့လူတိုင်း ချစ်တတ်ကြတယ် ရှင့်၊
နေမင်းဘုံကရော ချစ်တတ်ဘူးလား"

"သူများထက် အဆတစ်ရာမက ချစ်တတ်တယ်"

"အမလေး အားကျလိုက်တာ"

"ဘာကိုအားကျတာလဲ"

"အချစ်ခံရတဲ့ကောင်မလေးတွေကိုပေါ့"

"အလွမ်းက အချစ်မခံဖူးဘူးလား"

"ဟင့်အင်း"

"ဪ သနားစရာပဲ"

နှစ်ယောက်သား စကားအတိုင်အဖောက်ညီနေကာမှ ဦးပြုံးချို ရေချိုးဖို့
ရောက်လာသည်။

"ဟား နှစ်ယောက်သား ရေချိုးရင်း စကားလက်ဆုံကျနေကြ ပါလား"

ဦးပြုံးချိုသည် အုတ်ကန်ထဲမှ ရေတွေကို တဗွမ်းဗွမ်းခပ်ချိုးရင်း သူပါ
စကားဝိုင်းထဲ ဝင်ဖို့ဟန်ပြင်နေသည်။

အလွမ်း ရေချိုးခြင်းကို လက်စသတ်လိုက်ပြီး

"ကဲ နေမင်းဘုံရေ စကားပြောလို့ကောင်းတယ်၊ ဆိုင်သွားဖို့

နောက်ကျမှာစိုးလို့ နောက်မှဆက်ပြောမယ် တဲ့တာ"

ထဘီရင်လျားပေါ် တဘက်ကလေးဖုံးပြီး သယ်စရာရှိသော ဆပ်ပြာခြင်း
အဝတ်လျှော်ရေပုံးတွေကို သယ်ကာ အပေါ်ထပ်သို့ ကနွဲ့ ကလျတက်လာလိုက်သည်။

နောက်မှ ရပ်ကြည့်ပြီး ပြုံးဖိုးဖိုး ဖြစ်နေသော နေမင်းဘုံ၏
လှောင်ပြောင်ချင်သည့်အပြုံးကိုတော့ အလွမ်း မမြင်လိုက်ရပါ။

*